

תקשורתי לחוץ ומשתנה תדיר, על חשיבותה של אתיקה עיתונאית ועל היכולת לעמוד כחומה בצורה כנגד אינטרסים זרים. נכחו איתי שני עורכי הדין המייצגים אותי ושלושתנו יצאנו בתחושה מרוממת מחד גיסא, כפי שחשים בעקבות מפגש עם איש שסגולותיו וחוכמתו מאירות את נפשך, אך מאידך גיסא בתחושה כבדה וצער לנוכח מצבו הבריאותי, שלא בישר טובות.

במהלך השיחות בינינו סיפר לי משה על תקלה שאירעה ברדיו כאן ב, בתאגיד השידור הציבורי (הידועה יותר בשמה רשת ב): פרק של "דין ודברים", התוכנית המיתולוגית בהנחייתו, שנהג להקליט מראש, נמחק ונעלם משרתי הגיבוי. עבודה חשובה ירדה לטמיון. "40 שנה אני בשידור הציבורי ומעולם לא נתקלתי בתופעה כזאת", אמר משה בעצב רב. הוא ניסה לקבל תשובות: איך קרה דבר כזה? מי אחראי? אך נואש כשהשיבו לו בעיקר במשיכת כתף. "עם כל הצרות שנוחתות עליי, דווקא המאורע הזה הכאיב לי יותר מהכול", התוודה. כאילו רצה לומר: אני יכול לעמוד בטיפולים, קשה לי הרבה יותר לסבול רשלנות וזלזול.

עם מותו של משה נדם קול ייחודי מאוד בתקשורת הישראלית. יש לא מעט משפטנים דגולים ועיתונאים מעולים, אבל מעטים מאוד יודעים לשלב בין השניים ולספק צוהר חשוב (ונהיר) לעולם מורכב וגם סולם נורמטיבי גבוה.

באביב האחרון ערכנו כנס מיוחד באו"פ לזכרו של פרופ' משה נגבי ובו חלקנו - עיתונאים ומשפטנים - תובנות משנים של התמודדות בזירת חופש העיתונות והעיתונאי. את גיליון אסכולה שלפניכם, שכולו עוסק באספקטים מגוונים של חוק, משפט וצדק, אנו מבקשים להקדיש למשה נגבי ולהולכים בדרכו, מתוך תקווה שאת אור האבוקה שהדליק לנו בקצה המנהרה החשוכה נמשיך לראות עוד שנים רבות.

קריאה מהנה,

אבנר הופשטיין, עורך אסכולה

פגשתי את פרופ' משה נגבי בפעם האחרונה בביתו לפני כשנה. הגעתי אליו כדי לשוחח עימו על המאבק על חופש העיתונות וחופש העיתונאי שניהלתי מול גלי צה"ל (תביעה המתנהלת בבית הדין לענייני עבודה בימים אלה). ביקשתי ממנו לכתוב עבורי חוות דעת מקצועית שתפרש את מהות הביטוי "חופש העיתונאי" - מטבע לשון שהוא עצמו טבע - ושתבחן את יישומו של אותו חופש במקרים הפרטניים שתיארתי בפניו.

משה כבר לא היה בקו הבריאות אך ניאות להיפגש עימי באופן מידי. הסכמתו לכתוב את חוות הדעת ניתנה גם היא בו במקום. חוות הדעת שכתב הוגשה לבית המשפט, ובבהירותה מייצגת עבורי את כל מה שאהבתי ותמיד אוקיר בפרשנויות המשפטיות שלו: רף גבוה מאוד שמועבר לקורא או למאזין בשפה נהירה ובשיח בגובה העיניים.

באותה פגישה שוחחנו שעה ארוכה על עתיד השידור הציבורי, על היכולת לשמור על איכות ורמה במרחב